

[Finansministeren.]

året 1961-62 vil derfor blive optaget i forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1961-62, der først skal fremsættes om nogle måneder. Derimod findes reglerne om børnefradrag i ligningsloven, og som et led i den påtænkte reform foreslås disse fradrag derfor nu ophævet.

Disse ændringer gør det nødvendigt også at ændre reglerne om, hvornår et hjemmевærende barn skal ansættes selvstændigt til skat og dermed ikke længere give ret til børnetilskud. Efter de gældende regler skal et hjemmевærende barn normalt skatteansættes selvstændigt, når det er fyldt 16 år eller har en årsindtægt på 600 kr. og derover. Forældrene kan dog begære at blive sambeskattet med et barn, der er mellem 16 og 18 år, såfremt barnets indtægter er under 600 kr. Derved opnås ret til børnefradrag og -tilskud. Anmodningen om sambeskatning skal indgives sammen med selvangivelsen. På dette tidspunkt vil de nye børnetilskud imidlertid ikke være fastsat, ligesom skatteskalaen heller ikke foreligger. Det vil således ikke være muligt for skatteyderne at bedømme, om de skal begære sambeskatning for skatteåret 1961-62. Det foreslås derfor, at der nu indføres faste regler for, hvornår børn under 18 år skal skatteansættes selvstændigt. Efter forslaget skal alle børn ansættes selvstændigt, hvis de er fyldt 18 år. Er barnet under 18 år, skal det normalt kun ansættes selvstændigt, hvis dets indtægt mindst udgør et beløb, der foreslås fastsat til 1 000 kr. i stedet for det hidtil gældende på 600 kr. Er barnets indtægt under 1 000 kr., skal det sambeskattes med forældrene. Til gengæld er det tanken, at der skal gives børnetilskud for de børn, der herefter skal sambeskattes med forældrene.

Der foreslås ændring af reglerne om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. Forslaget går ud på, at de såkaldte „maksimalindkomster“ nedsættes med 600 kr. til 7 600 kr. i hovedstadsområdet og med 400 kr. til 7 200 kr. i købstæderne m. v. I landkommunerne opretholdes den hidtidige „maksimalindkomst“ på 7 200 kr., således at „maksimalindkomsten“ bliver den samme i alle kommuner uden for hovedstadsområdet.

Reglen om begrænset fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads har nu virket et år, og på grundlag af de indvundne erfaringer har man fundet det påkrævet at gennemføre enkelte ændringer i disse bestemmelser. For det første foreslås der indført en overgrænse for de udgifter, der kan komme i betragtning ved fradragets beregning. Denne grænse foreslås fastsat til 1 500 kr. for hver person. For det andet skal der efter forslaget alene kunne tages hensyn til udgifter ved befordring mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen. Herved bliver der ikke mulighed for ved fradragets beregning at medregne udgifter ved befordring fra en sommerbolig. Endelig skal finansministeren kunne ansætte faste kilometertakster for udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel. Dette får kun betydning i de tilfælde, hvor der ikke er mulighed for at benytte offentligt befordringsmiddel.

Endvidere indeholder lovforslaget et par bestemmelser om skattefrihed for visse ydelser til invalider og for beløb, der udbetales i henhold til lov om fordeling af en fra Forbundsrepublikken Tyskland modtaget ydelse.

De hidtidige regler om lempelse ved skatteansættelsen af personer, der første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, foreslås opretholdt. Herefter vil reglen om etableringslempelse for skatteåret 1961-62 omfatte personer, der første gang har etableret sig i tiden fra 1. april 1955 til 1. november 1960.

Endelig stilles der forslag om en ændring i afskrivningsloven. Forslaget herom vedrører alene ejere af fiskerkuttere og mindre skibe, der er erhvervet før 15. september 1957 og derfor normalt har været genstand for skattefri afskrivning efter de gamle regler. Hvis sådanne fartøjer sælges i forbindelse med virksomhedens ophør, skal finansministeren efter forslaget bemyndiges til helt eller delvis at fritage for beskatning af fortjenesten. Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor den skattepligtige opfører med sit erhverv navnlig på grund af alder eller svagelighed, og det er hensigten — så vidt muligt — at indrømme fritagelse for den del af fortjenesten, som hidrører fra tiden før indførelsen af de nye afskrivningsregler.